

at den almindelige Bevidsthed vil opfatte Forholdet anderledes, end at Usædeligheden nu i Virkeligheden er bleven lovbeskyttet, og jeg tror, at den samme Fare vil være til Stede som hidtil.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner), til hvis Udtalelser jeg paa saa mange Punkter kan slutte mig, fremsatte en Ytring, som jeg ikke godt kan lade uomtalt, fordi den i Virkeligheden indeholder en Misforstaaelse af mit Standpunkt. Han sagde om mig, at jeg betragtede de prostituerede Kvinder som helt foragtelige Individuer, mod hvem man ikke behøvede at vise Humanitet — det er vistnok i alt Fald temmelig ordret, hvad han sagde. Det maa jeg aldeles bestemt fralægge mig. Jeg gentager, hvad jeg sagde, i Forgaars, at man kan have stor Medlidenhed med dem. Det, jeg ivrede imod, og om hvilket jeg sagde, at det rørte mig ikke, det er, at man stiger op paa Koturnen og præker om, hvor moralsk forkasteligt det er, at Samfundet ikke af Hensyn til disse Kvinder opgiver de Foranstaltninger, man ellers har fundet hensigtsmæssige eller nødvendige til Bekæmpelse af de Farer, som komme med dem. Hvad jeg sagde i Forgaars, var, at det humane Tilsyn maa staa i anden Række. Jeg udtalte udtrykkelig i Forgaars, at man selvfølgelig skulde være human ogsaa over for de prostituerede Kvinder, at man ikke maatte behandle dem haardere, end Formaalet selv gjorde nødvendigt, og at man derfor heller ikke over for de prostituerede Kvinder maatte gaa videre med Indskrænkning af deres Frihed og Tilsyn med dem, end fornødent er. Men saa føjede jeg til, at jeg „finder ikke, at der er Spor af Grund til at Hensyn til de prostituerede Fruentimmer ikke at træffe de Bestemmelser, som man ellers, dels af sanitære Hensyn og dels af Hensyn til det offentlige, til den almindelige Orden, anser for at være nødvendige“, idet jeg henviste til, at de kunde træde ud af Forholdet. Det fastholder jeg bestemt, og det strider ikke mod den humane Følelse. Jeg er personlig fuldstændig villig til at gøre, hvad jeg kan — ogsaa gennem Lovbestemmelser, hvis det gøres nødigt — for at lette de prostituerede Kvinders Adgangen til, naar de virkelig ville, at træde ud af dette Forhold;

jeg tror i øvrigt ikke, at nogen prostitueret Kvinde, hvis hun virkelig vil træde ud af Forholdet og vil søge Hjælp dertil, vil gaa glip af denne. Bliver hun derimod i Forholdet, maa hun tage, hvad Hensynet til Samfundet fører med sig. Thi Samfundet staar over den enkelte, og dette gælder navnlig, naar den enkelte selv har valgt denne lastefulde Vej og søger Erhverv ved den; deri tror jeg ikke, at der er nogen som helst Modsigelse.

Saa er der endelig den ærede Ordførers Udtalelser. Den ærede Ordfører dolerede over, at jeg ikke havde imødegaaet forskellige af de Indvendinger, han havde opstillet mod den nuværende Ordning. Det har jeg ikke gjort med fuldstændig god Grund, man kan ikke ved en Lovs 1ste Behandling drøfte alle mulige Betragtninger pro et contra; i saa Fald vilde man ved et Lovforslag af denne Art ikke komme til Endeinden for en passende Tid. Jeg har gjort, hvad der for mig er Hovedsagen, angivet mit Standpunkt, sagt, hvorfor jeg indtog dette. Jeg har udtalt, at jeg ikke er Tilhænger af noget bestemt System, at vi have at gøre med et praktisk Forhold, hvor Lovgivningsmagten er nødt til at bøje sig for, hvad Hensynet til Forholdenes Natur fører med sig. Her foreligger et socialt Onde, som det gælder om at begrænse saa meget som muligt og at sørge for, saa at Følgerne blive saa lidt fordærvelige som muligt. Vi have nu et System, som efter min Overbevisning udretter noget paa dette Punkt. Kan man imidlertid sætte noget bedre i Stedet, skal jeg gerne gaa med dertil, men jeg vil ikke bortkaste det gamle, før der foreslaas noget nyt, som jeg kan anse for tjenligt. Efter dette mit Standpunkt har jeg ikke haft Anledning til at imødegaa Indvendinger mod det nuværende System; jeg erkender, at det har sine Svagheder, at der kan indvendes meget imod det. Hvad jeg derimod efter det nævnte Standpunkt har haft god Grund til, er at paavise, at hvad den ærede Ordfører med øvrige Forslagsstillere tilraade at vedtage, ikke for mig giver den formeldte fornødne Garanti. Det kan i saa Henseende kun lidt nytte, at det ærede Medlem med en vis Højtidelighed paaberaaber sig Rigsadvokat Getz's Au-